

ਕਿ ਇੱਕ ਹੁਕਮਨਾਮਾ ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਫਾਰਵਰਡ ਕੰਟਰੈਕਟਸ ਜਾਂ ਕਮਿਸ਼ਨ ਏਜੰਟ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੰਜਾਬ ਫਾਰਵਰਡ ਕੰਟਰੈਕਟ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਨੰਬਰ 1951 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਗੈਰ-ਪ੍ਰਬੰਧਿਤ ਫਾਰਵਰਡ ਕੰਟਰੈਕਟਸ ਲਈ ਕਮਿਸ਼ਨ ਏਜੰਟ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ। ਅਤੇ ਇਸ ਐਕਟ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਨਾ ਕਰਨਾ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਵੀ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਖਰਚੇ ਮਿਲਣਗੇ।

ਬੀ.ਆਰ.ਟੀ

ਸਿਵਲ ਫੁਟਕਲ

ਟੇਕ ਚੰਦ ਅਤੇ ਪ੍ਰੇਮ ਚੰਦ ਪੰਡਿਤ, ਜੇ.ਜੇ

ਬਿਸ਼ਨ ਸਿੰਘ - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਕੇਂਦਰੀ ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਹੋਰ, -ਜਵਾਬਦਾਤਾ

1959 ਦਾ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰਬਰ 1307

ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀ (ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਅਤੇ ਮੁੜ ਵਸੋਬਾ) ਐਕਟ (1954 ਦਾ XL1V)—Ss 8, 14 ਅਤੇ 40—ਸ਼ਹਿਰੀ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਜ਼ਮੀਨ—
ਇਸਦੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਜਾਂ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿਚ ਨਿਯਮ-ਕੀ ਬਣਾਏ ਜਾਣੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹਨ—ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀ (ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਅਤੇ ਮੁੜ
ਵਸੋਬਾ, ਰੁ.159) -ਨਿਯਮ 22 ਅਤੇ 23—ਕੀ ਸ਼ਹਿਰੀ ਖੇਤੀ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ—ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਮੁੱਖ ਬੰਦੋਬਸਤ
ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪ੍ਰੈੱਸ ਨੋਟ ਅਤੇ ਮੈਮੋਰੈਂਡਮ—ਕੀ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ ਲੈ ਸਕਦੇ ਹਨ—S16 ਅਤੇ ਨਿਯਮ 87—ਦੇ
ਦਾਇਰੇ-ਵਿਧਾਨਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ—ਨਿਯਮ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੋਂ— “ਮਈ” ਅਤੇ “ਸ਼ੈੱਲ” —ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ-

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀ (ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਅਤੇ ਮੁੜ ਵਸੋਬਾ) ਐਕਟ, 1954 ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 8, 14, ਅਤੇ 40 ਨੂੰ ਇਕੱਠੇ ਪੜ੍ਹਨਾ, ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਨੂੰ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ, ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਦੀ ਨਿਕਾਸੀ ਜਾਇਦਾਦ ਬਾਰੇ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣੇ ਸਨ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸ਼ਹਿਰੀ ਖੇਤੀ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਬਾਕੀ ਸਾਰੀਆਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਲਈ ਨਿਯਮ ਬਣਾਏ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਇੱਕ ਅਚਨਚੇਤ ਭੁੱਲ ਜਾਪਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸੇ ਲਈ ਇਸ ਕਮੀ ਨੂੰ ਭਰਨ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲਿਆ ਹੈ। ਪ੍ਰੈਸ ਨੋਟਸ ਅਤੇ ਮੈਮੋਰੈਂਡਮ ਜੋ ਕਿ ਉਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਕਰਨ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇਸ ਐਕਟ ਤਹਿਤ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਲਈ ਇਸ ਵਰਗ ਦੇ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਲਈ ਵੀ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ। ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇਹ ਨਿਯਮ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹਨ। ਐਕਟ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਉੱਤੇ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਇੱਕ ਫਰਜ਼ ਲਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਪੂਲ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ। ਇਸ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਇੱਕ ਖਾਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ। ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਭ ਲਈ ਇਹ ਨਿਯਮ ਬਣਾਏ ਜਾਣੇ ਹਨ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਸ਼ਰਤਾਂ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 8 ਅਤੇ 40 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਸ਼ਹਿਰੀ ਵਾਹਿਯੋਗ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਦੇ ਕਾਬਜ਼ਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਸਬੰਧੀ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਕੋਈ ਨਿਯਮ ਨਹੀਂ ਬਣਾਏ ਗਏ ਹਨ। ਨਿਕਾਸੀ ਸੰਪਤੀ ਦੀ ਇਸ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ ਕੋਈ ਵਿਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜੋ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਪੂਲ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੈ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀ (ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਅਤੇ ਮੁੜ ਵਸੋਬਾ) ਨਿਯਮ, 1955 ਦੇ ਨਿਯਮ 23 ਵਿੱਚ "ਸਾਰੇ ਐਕਵਾਇਰਡ ਨਿਕਾਸੀ ਸੰਪਤੀਆਂ" ਸ਼ਬਦ ਸਿਰਫ਼ ਉਨ੍ਹਾਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਜੋ ਨਿਯਮ 22 ਵਿੱਚ ਗਿਣੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਜੋ ਉਸੇ ਨਿਯਮ ਅਧੀਨ ਅਲਾਟ ਹੋਣ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਭਾਵ ਕਹਿਣ ਲਈ, ਕੋਈ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਜਾਇਦਾਦ ਜਿਸਦੀ ਕੀਮਤ 10,000 ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੈ, ਕੋਈ ਵੀ ਦੁਕਾਨ ਜਿਸ ਦੀ ਕੀਮਤ 10,000 ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੈ ਅਤੇ ਕੋਈ ਉਦਯੋਗਿਕ ਸੰਪਤੀ ਜਿਸ ਦੀ ਕੀਮਤ 50,000 ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੈ। ਇਹ ਤਿੰਨ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਨਿਯਮ 23 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੇਚੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ। ਨਿਯਮ 23 ਸ਼ਹਿਰੀ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਜ਼ਮੀਨ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਮੁੱਖ ਬੰਦੋਬਸਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਵੱਲੋਂ ਜਾਰੀ ਪ੍ਰੈਸ ਨੋਟ ਅਤੇ ਮੈਮੋਰੈਂਡਮ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ 'ਤੇ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਸਬੰਧਿਤ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਬਣਾਏ ਬਿਨਾਂ ਖਾਲੀ ਕੀਤੀ ਸ਼ਹਿਰੀ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਵੇਚ ਸਕਦੀ। ਇਹਨਾਂ ਪ੍ਰੈਸ ਨੋਟਾਂ ਅਤੇ ਮੈਮੋਰੈਂਡਮ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਤਾਕਤ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਉਹ ਸਿਰਫ਼ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਹਨ ਜੋ ਐਕਟ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਕਾਰਤ ਹਨ। ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਜਾਂ ਵਿਭਾਗੀ ਹਦਾਇਤਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਵਿਧਾਨਕ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਐਕਟ ਜਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਓਵਰਰਾਈਡ

ਜਾਂ ਘਟਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਜਾਂ ਦਾਇਰਾ ਨਹੀਂ ਵਧਾ ਸਕਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਹ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰੇ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ ਲੈ ਸਕਦੇ ਹਨ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 16 ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 8 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਧਾਰਾ 16 ਸਿਰਫ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਪੂਲ ਦੀ ਹਿਰਾਸਤ, ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਅਤੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਇੱਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਤਮਕ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਪੂਲ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਪਰ ਇਹ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ, ਅਤੇ ਐਕਟ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮ ਧਾਰਾ 8 ਅਤੇ 40 ਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਜਾਣਗੇ। ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਧਾਰਾ 8(2) ਨੂੰ ਓਵਰਰਾਈਡ ਅਤੇ ਬਾਈ-ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ। ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 40(2)(c) ਅਤੇ (j)। ਇਹ ਪ੍ਰੈੱਸ ਨੋਟ ਜਾਰੀ ਕਰਕੇ ਅਤੇ ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਸੰਬੰਧਤ ਨਿਯਮ ਬਣਾਏ ਬਿਨਾਂ ਇਸ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਲਈ ਇੱਕ ਢੰਗ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 16 ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਦਾ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਜਦੋਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 8(2) ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਫਾਰਮ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਯਮ ਬਣਾਏ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਨੂੰ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦੇਣ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀ (ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਅਤੇ ਮੁੜ ਵਸੋਬਾ) ਨਿਯਮ, 1955 ਦਾ ਨਿਯਮ 87, ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਅਤੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵੇਚਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਐਕਟ ਅਤੇ ਨਿਯਮ ਕੁਝ ਨਿਕਾਸੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਵੇਚਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਨਿਯਮ 87 ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਇਸਦੀ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਵਿਧੀ ਅਤੇ ਵਿਧੀ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਮੁੱਖ ਬੰਦੋਬਸਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਪ੍ਰੈੱਸ ਨੋਟਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਜਾਂ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਿਰਫ ਉਸਨੂੰ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਪੂਲ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਇਸ ਨਿਯਮ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਢੰਗਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਚੁਣਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

ਟੇਕ ਚੰਦ, ਜੋ ਦੋ ਅਨੁਸਾਰ - ਕਿ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਬਣਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਵਿਧਾਨਿਕ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੋਵੇ। ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿਧਾਨ ਮੰਡਲ ਦੇ ਇਰਾਦਿਆਂ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਰੱਖਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਸਲ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਖੋਜਣ ਅਤੇ ਫਿਰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਜੇ ਇਹ ਸੰਭਵ ਹੋਵੇ, ਤਾਂ ਸੰਸਦ ਦੇ ਕਿਸੇ ਐਕਟ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਮਝਦਾਰ ਅਰਥ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕੇ ਅਤੇ ਅਸਪਸ਼ਟਤਾ ਦੇ ਸਾਰੇ ਜੋਖਮ ਤੋਂ ਬਚਿਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਿਆਖਿਆਵਾਂ ਵੱਲ ਝੁਕਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਅਰਥ ਚੁਣਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਵਿਧਾਨ ਮੰਡਲ ਦੇ ਇਰਾਦਿਆਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੋਵੇ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਆਮ ਨਿਯਮ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸ਼ਬਦ "ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ" ਵਿਵੇਕ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਅਤੇ ਕਾਰਜਸ਼ੀਲ ਹੈ ਅਤੇ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਸ਼ਬਦ "ਸ਼ੱਲ" ਲਈ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਫਰਜ਼ ਲਗਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਕੇਸ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਸ਼ਬਦ "ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ" , "ਸ਼ੱਲ" , "ਮਸਟ" ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦੇ ਬਦਲੇ ਵਰਤੇ ਜਾਣ। ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਕਿ ਕੀ ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਕਿਸੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰੀ ਵਿੱਚ

ਵਰਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ ਜਾਂ ਲਾਜ਼ਮੀ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ, ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਫੁਕਵੇਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਇਹ ਮਜ਼ਬੂਰੀ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਨਿਯਤ ਇਰਾਦਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇੱਕ ਜੁੰਮੇਵਾਰੀ ਬਣਾਈ ਗਈ ਹੈ, ਸ਼ਬਦ "ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ" ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਸ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਰੀ ਜਾਂ ਜੁੰਮੇਵਾਰੀ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੇਣ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਰੋਕੇਗੀ। ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, "ਸ਼ੱਲ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿਕਲਪਿਕ ਜਾਂ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਆਮ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ "ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ" ਯੋਗ ਜਾਂ ਵਿਵੇਕਸ਼ੀਲ ਹੈ ਅਤੇ "ਸ਼ਾਲ" ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ, ਅਰਥ ਅਸਥਿਰ ਅਤੇ ਅਵਿਵਹਾਰਕ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਹਾਇਕ ਕ੍ਰਿਆਵਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ "may" ਅਤੇ "shall" ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਅੰਤਮ ਨਿਯਮ ਵਿਧਾਨਿਕ ਇਰਾਦੇ ਦੀ ਖੋਜ ਕਰਨਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ "ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ" ਅਤੇ "ਸ਼ੱਲ" ਵਿਵੇਕ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਦਾ ਨਿਰਣਾਇਕ ਨਹੀਂ ਹੈ। "ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ" ਅਤੇ "ਸ਼ੱਲ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਿਯੰਤਰਣ ਜਾਂ ਨਿਰਧਾਰਨ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ ਵਿਧਾਨਿਕ ਇਰਾਦੇ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ਾ-ਵਸਤੂ, ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਉਦੇਸ਼, ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਵਾਲੇ ਵਸਤੂ, ਜੋ ਕਿ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਮਹੱਤਵ ਵਾਲਾ ਹੈ, ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਵਰਤੇ ਗਏ ਅਸਲ ਸ਼ਬਦਾਂ 'ਤੇ ਵੀ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਹੈ।

ਇੰਡਿਨ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਅਤੇ 227 ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ 31 ਮਈ, 1957, 15 ਅਕਤੂਬਰ ਦੇ ਪ੍ਰੈਸ ਨੋਟਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਰਿੱਟ, ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਕ੍ਰਮਵਾਰ 1958 ਅਤੇ 27 ਨਵੰਬਰ, 1958।

ਐਚ ਐਸ ਵਾਸੂ ਅਤੇ ਬੀ ਐਸ ਵਾਸੂ। ਐਡਵੋਕੇਟਸ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ

ਐਸ ਐਮ ਸੀਕਰੀ, ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ ਅਤੇ ਐਮ.ਆਰ. A.M SURT. ਐਡਵੋਕੇਟ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ।

ਆਰਡਰ ਕਰੋ

ਪੰਡਿਤ, ਜੇ-ਇਹ ਦੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਹਨ (1959 ਦੇ ਨੰਬਰ 307 ਅਤੇ 1313), ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਅਤੇ 227 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੇਂਦਰੀ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦੇ ਪ੍ਰੈਸ ਨੋਟਾਂ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ।

ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਇੱਕ ਮੈਮੋਰੈਂਡਮ ਮੁੱਖ ਬੰਦੋਬਸਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਪੁਨਰਵਾਸ ਮੰਤਰਾਲੇ, ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਦੋਵਾਂ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਇਸ ਗੱਲ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹਨ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 1313 ਆਫ 1959 ਦੇ ਤੱਥ 1959 ਦੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 1307 ਤੋਂ ਕੁਝ ਵੱਖਰੇ ਹਨ ਪਰ ਨਿਰਣਾ ਲਈ ਸਵਾਲ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਦੋਵੇਂ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਨਿਪਟਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਕੇਸ ਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨਰ (ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰਬਰ 1307 ਆਫ 1959) ਪੱਛਮੀ ਪੰਜਾਬ ਤੋਂ ਉਜਾੜਾ ਹੋਇਆ ਵਿਅਕਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਹੁਣ ਜਲੰਧਰ ਵਿਖੇ ਵਸ ਗਿਆ ਹੈ। ਲਾਹੌਰ ਦੇ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਖੇਤਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਬੀਆਈਐਸ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਬਦਲੇ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਪਰਵਾਸ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਲੰਦੂਰ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਮਿਊਂਸਪਲ ਖੇਤਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਖਾਲੀ ਹੋਈ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ 46

ਕਨਾਲ ਲੀਜ਼ 'ਤੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਸ ਦੀ ਲੀਜ਼ ਦਾ ਸਾਲ-ਦਰ-ਸਾਲ ਨਵੀਨੀਕਰਨ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਦੋਂ ਤੋਂ ਹੀ ਇਸ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਉਸ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਹੈ। 1954 ਵਿੱਚ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀ (ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਅਤੇ ਮੁੜ ਵਸੋਬਾ) ਐਕਟ, 1954 ਦਾ ਨੰਬਰ 45, ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਅਤੇ ਮੁੜ ਵਸੋਬੇ ਦੀਆਂ ਗ੍ਰਾਂਟਾਂ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਵਿਵਾਦ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਸਮੇਤ ਸਾਰੀਆਂ ਖਾਲੀ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਨੂੰ ਐਕਵਾਇਰ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਸਹਿਰੀ ਹੈ। ਵਾਹੀਯੋਗ ਜ਼ਮੀਨ, ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਪੂਲ ਵਿੱਚ ਪਾਓ। 4 ਜੂਨ, 1957 ਨੂੰ, ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖਿਆ ਪ੍ਰੈਸ ਨੋਟ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਇਹਨਾਂ ਸਹਿਰੀ ਵਾਹੀਯੋਗ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਨੂੰ ਸਥਾਈ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ: -

“ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਪੁਰਾਣੇ ਪੈਪਸੂ ਯੂਨੀਅਨ ਵਿੱਚ ਸਹਿਰੀ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਨੂੰ ਖਾਲੀ ਕਰਾਉਣ ਵਾਲੇ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਅਸਥਾਈ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲੀਜ਼ 'ਤੇ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਪੱਛਮੀ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀਆਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਛੱਡ ਗਏ ਸਨ। ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਲੀਜ਼ਾਂ ਦਾ ਨਵੀਨੀਕਰਨ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਉਜਾੜੇ ਗਏ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਮੰਗ ਹੈ ਕਿ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਠੇਕੇ 'ਤੇ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੱਕੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਇਹ ਮੰਗਾਂ ਅਸਲ ਪਟੇਦਾਰਾਂ ਅਤੇ ਉਜਾੜੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ ਜੋ ਉਪ-ਪਟੇਦਾਰ ਹਨ ਅਤੇ ਜੋ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕਾਸ਼ਤ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਇਸ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ 'ਤੇ ਕਾਬਜ਼ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ, ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਦੂਜੇ ਸਹਿਰੀ ਨਿਕਾਸੀ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਵਾਂਗ ਹੀ ਵਿਵਹਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ।

(2) ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਸਹਿਰੀ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਪਲਾਟ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕੀਮਤ 10,000 ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ 'ਤੇ ਰਾਖਵੀਂ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ: -

(i) ਜਿੱਥੇ ਪਟੇਦਾਰ ਉਜਾੜਿਆ ਹੋਇਆ ਵਿਅਕਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਅਸਲ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਉਹ ਜ਼ਮੀਨ ਉਸ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਜਿੱਥੇ ਪਟੇਦਾਰ ਇੱਕ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਸਬਲੇਟ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਉਹ 1 ਜਨਵਰੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇਸ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਅਸਲ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਸੀ।, 1957.

(ii) ਜਿੱਥੇ ਜ਼ਮੀਨ ਸਬਲੇਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਸਬਲੇਸੀ ਇੱਕ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀ ਹੈ, ਅਜਿਹੇ ਸਬਲੇਸੀ ਆਪਣੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਜ਼ਮੀਨ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਉਹ 1 ਜਨਵਰੀ 1957 ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਾਲ ਤੋਂ ਘੱਟ ਸਮੇਂ ਲਈ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇ।

(iii) ਜਿੱਥੇ ਜ਼ਮੀਨ ਕਿਸੇ ਪਟੇਦਾਰ ਜਾਂ ਉਪ-ਪਟੇਦਾਰ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਹ ਨਿਲਾਮੀ ਦੁਆਰਾ ਵੇਚੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਜਿੱਥੇ ਜ਼ਮੀਨ 1 ਜਨਵਰੀ, 1957 ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਾਲ ਤੋਂ ਘੱਟ ਸਮੇਂ ਲਈ ਕਿਸੇ ਉਪ-ਪਟੇਦਾਰ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਪਟੇਦਾਰ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਨਿਲਾਮੀ ਦੁਆਰਾ ਵੇਚਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।

(iv) ਇਸ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਸ਼ਹਿਰੀ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਹਰੇਕ ਹੋਲਡਿੰਗ ਨੂੰ ਇਕ ਯੂਨਿਟ ਵਜੋਂ ਲਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਅਲਾਟ ਹੋਣ ਯੋਗ ਸੀਮਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਵੰਡਣਯੋਗ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।

(3) ਕਾਬਜ਼ਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਅਲਾਟ ਕੀਤੀਆਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਦੀ ਕੀਮਤ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀ (ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਅਤੇ ਮੁੜ ਵਸੋਬਾ) ਨਿਯਮ, 1955 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਤੇ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਜਾਰੀ ਹਦਾਇਤਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵਸੂਲੀਯੋਗ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਖਾਲੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸ਼ਹਿਰੀ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਦੀ ਕੀਮਤ ਪਟੇ 'ਤੇ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਜਾਂ ਸਬ-ਪਟੇ 'ਤੇ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ, ਜਿਵੇਂ ਵੀ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਲਈ ਆਪਣੀ ਯੋਗਤਾ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਬੁਲਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਹ ਨੋਟਿਸ ਖੇਤਰੀ ਬੰਦੋਬਸਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਜਲੰਧਰ ਅਤੇ ਖੇਤਰੀ ਬੰਦੋਬਸਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਦਫ਼ਤਰਾਂ ਰਾਹੀਂ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣਗੇ। ਪਟਿਆਲਾ।

(4) 10,000 ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਵੱਧ ਮੁੱਲ ਦੇ ਸਾਰੇ ਸ਼ਹਿਰੀ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਪਲਾਟ ਨਿਲਾਮੀ ਦੁਆਰਾ ਵੇਚੇ ਜਾਣਗੇ।

15 ਅਕਤੂਬਰ, 1958 ਨੂੰ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਇੱਕ ਹੋਰ ਪ੍ਰੈਸ ਨੋਟ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪਿਛਲੇ ਪ੍ਰੈਸ ਨੋਟ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੱਸੀਆਂ ਗਈਆਂ ਰਿਆਇਤਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਰਿਆਇਤਾਂ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ:-

ਪੰਜਾਬ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੀ ਪੈਪਸੂ ਯੂਨੀਅਨ ਨੂੰ ਅਸਥਾਈ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੱਛਮੀ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀਆਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਛੱਡਣ ਵਾਲੇ ਵਿਸਥਾਪਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਲੀਜ਼ 'ਤੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਲੀਜ਼ਾਂ ਦਾ ਨਵੀਨੀਕਰਨ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ, ਮੁੜ ਵਸੋਬਾ ਮੰਤਰਾਲੇ ਨੇ ਕੁਝ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਨੂੰ ਹੋਰ ਸ਼ਹਿਰੀ ਨਿਕਾਸੀ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਵਾਂਗ ਹੀ ਵਿਵਹਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਸੀ।

(2) ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਸ਼ਹਿਰੀ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਪਲਾਟ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕੀਮਤ 10,000 ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਨੂੰ ਕੁਝ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਧੀਨ ਪਟੇਦਾਰਾਂ ਜਾਂ ਉਪ-ਪਟੇਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਰਾਖਵੀਂ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਤਬਾਦਲਾਯੋਗ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਜੂਨ, 1957 ਵਿੱਚ ਮੁੜ ਵਸੋਬਾ ਮੰਤਰਾਲੇ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਇੱਕ ਪ੍ਰੈਸ ਨੋਟ ਵਿੱਚ ਇਹਨਾਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦਾ ਵੇਰਵਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(3) ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਇਹ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਪਲਾਟਾਂ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਰਿਆਇਤਾਂ, ਜੋ ਕਿ ਪਿਛਲੇ ਪ੍ਰੈਸ ਨੋਟ ਵਿੱਚ ਐਲਾਨੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਇਹਨਾਂ ਪਲਾਟਾਂ ਦੇ ਪਟੇਦਾਰਾਂ ਅਤੇ ਸਬ-ਪਟੇਦਾਰਾਂ ਦੀਆਂ ਮੰਗਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀਆਂ ਸਨ। ਇਹਨਾਂ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀਆਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਤੰਗੀ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣ ਲਈ, ਜੂਨ, 1957 ਵਿੱਚ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਰਿਆਇਤਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਰਿਆਇਤਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ: -

(i) ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਪਟੇਦਾਰ ਨੂੰ ਸ਼ਹਿਰੀ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਇੱਕ ਹੋਲਡਿੰਗ ਅਲਾਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਈ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪਲਾਟਾਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ, ਭਾਵੇਂ ਇੱਕ ਥਾਂ ਤੇ ਜਾਂ ਇੱਕੋ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਕਈ ਥਾਵਾਂ 'ਤੇ, ਉਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਰਾਖਵੀਂ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਪਲਾਟ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। :-

(a) ਇੱਕ ਸਿੰਗਲ ਪਲਾਟ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਪਲਾਟ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਲਾਟੀਆਂ ਨੂੰ ਬਰਾਬਰ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਵਿੱਚ ਅਲਾਟ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ;

(ਬੀ) ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਪਲਾਟ ਹਨ, ਹਰੇਕ ਅਲਾਟੀ ਜੋ ਸਹਿ-ਸ਼ੇਅਰਰ ਹੈ, ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਪਲਾਟਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ;

(iv) ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਉਪਰੋਕਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਇੱਕ ਜਾਂ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਪਲਾਟ ਅਲਾਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਇਹ ਪਲਾਟ ਵੇਚੇ ਜਾਣਗੇ। ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਵੀ ਉਪ-ਪਟੇਦਾਰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਵੇਗੀ। ਜੇਕਰ ਮੌਜੂਦਾ ਨਿਯਮਾਂ ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਹੈ;

(v) ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਪ-ਪਟੇਦਾਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਪਲਾਟ ਰੱਖਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਭਾਵੇਂ ਉਸ ਨੇ ਇੱਕ ਜਾਂ ਵੱਧ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਤੋਂ ਕੋਈ ਪਲਾਟ ਲੀਜ਼ 'ਤੇ ਲਏ ਹੋਣ।

27 ਨਵੰਬਰ, 1958 ਨੂੰ, ਮੁੱਖ ਬੰਦੋਬਸਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਦਿੱਲੀ ਨੇ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਪ੍ਰੈਸ ਨੋਟਾਂ ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਕੁਝ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਮੈਮੋਰੈਂਡਮ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ: -

"ਖੇਤਰੀ ਬੰਦੋਬਸਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰਾਂ ਦੁਆਰਾ 'ਪਲਾਟ' ਅਤੇ 'ਹੋਲਡਿੰਗ' ਵਿਚਕਾਰ ਅੰਤਰ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਮੰਗੇ ਗਏ ਹਨ, ਜੋ ਕਿ ਜੂਨ ਅਤੇ ਸਤੰਬਰ ਵਿੱਚ ਸ਼ਹਿਰੀ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਅਸਲ ਹਦਾਇਤਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਨਿਪਟਾਰੇ ਦੀ ਇਕਾਈ ਇੱਕ ਹੋਲਡਿੰਗ ਸੀ ਜੋ ਕੋਈ ਪਲਾਟ ਜਾਂ ਖਸਰਾ ਨੰਬਰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਅਜਿਹੀ ਹੋਲਡਿੰਗ ਦੀ ਕੀਮਤ 10,000 ਰੁਪਏ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਘੱਟ ਸੀ, ਤਾਂ ਪਟੇਦਾਰ ਜਾਂ ਉਪ-ਪਟੇਦਾਰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਸ ਹੋਵੇ, ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਹੋਲਡਿੰਗ ਦੀ ਕੀਮਤ 10,000 ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸੀ, ਤਾਂ ਕੋਈ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ।

(2) ਸਤੰਬਰ ਦੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਅੱਗੇ, ਰਿਆਇਤਾਂ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹਨਾਂ ਰਿਆਇਤਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਭਾਵੇਂ ਹੋਲਡਿੰਗ, ਭਾਵ ਕੋਈ ਪਲਾਟ ਜਾਂ ਖਸਰਾ ਨੰਬਰ ਇਕੱਠੇ ਲਏ ਗਏ ਹੋਣ ਦੀ ਕੀਮਤ 10,000 ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੈ, ਪਟੇਦਾਰ ਜਾਂ ਉਪ-ਪਟੇਦਾਰ, ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਲਈ ਇੱਕ ਸਿੰਗਲ ਪਲਾਟ ਜਾਂ ਖਸਰਾ ਨੰਬਰ ਚੁਣਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ, ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਇਹ ਪਲਾਟ ਜਾਂ ਖਸਰਾ ਨੰਬਰ ਦੀ ਕੀਮਤ 10,000 ਰੁਪਏ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਘੱਟ ਸੀ। ਮੌਜੂਦਾ ਹਦਾਇਤਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਮੁੱਢਲੀ ਇਕਾਈ ਇੱਕ ਪਲਾਟ ਜਾਂ ਖਸਰਾ ਨੰਬਰ ਹੈ ਅਤੇ ਕੋਈ ਹੋਲਡਿੰਗ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸਿਵਾਏ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਪਲਾਟਾਂ ਵਾਲੀ ਇੱਕ ਹੋਲਡਿੰਗ ਦੀ ਕੀਮਤ 10,000 ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਘੱਟ ਹੈ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੋਲਡਿੰਗ ਅਲਾਟ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਵੀਨਤਮ ਹਦਾਇਤਾਂ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਕਿਤੇ ਵੀ 'ਪਲਾਟ' ਸ਼ਬਦ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਖਸਰਾ ਨੰਬਰ ਦਾ ਸਮਾਨਾਰਥੀ ਹੈ।

ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀ (ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਅਤੇ ਮੁੜ ਵਸੋਬਾ) ਐਕਟ, 1954 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਐਕਟ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਇਸ ਵਰਗ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਨਿਯਮ ਬਣਾਏ ਬਿਨਾਂ, ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਪਰੋਕਤ ਪ੍ਰੈਸ ਨੋਟਸ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਖਾਲੀ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਸ਼ਹਿਰੀ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਹੋਰ

ਸ਼ਹਿਰੀ ਨਿਕਾਸੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਾਂਗ ਹੀ ਸਮਝਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਸ਼ਹਿਰੀ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਪਲਾਟ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕੀਮਤ 10,000 ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਰਾਖਵੀਂ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਪਟੇਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਕੁਝ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਨਾਲ. ਮੁੱਖ ਬੰਦੋਬਸਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ, ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਮੈਮੋਰੈਂਡਮ ਦੁਆਰਾ, ਪ੍ਰੈਸ ਨੋਟ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਸ਼ਬਦ 'ਪਲਾਟ' ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਖਸਰਾ ਨੰਬਰ ਦੇ ਸਮਾਨਾਰਥੀ ਵਜੋਂ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਜਿਸਦਾ ਕੁੱਲ ਰਕਬਾ 10,000 ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3, ਸਹਾਇਕ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਜਲੰਧਰ, ਨੇ 13 ਮਈ, 1959 ਦੇ ਆਪਣੇ ਪੱਤਰ ਰਾਹੀਂ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਖਸਰਾ ਨੰਬਰ 10,000 ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਘੱਟ ਦੀ ਕੀਮਤ ਉਸ ਨੂੰ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਪ੍ਰੈਸ ਨੋਟ ਅਤੇ ਮੈਮੋਰੈਂਡਮ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਨਾ ਤਾਂ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਇਸਲਈ, ਉਹ ਸਿਰਫ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਵਿਧਾਨਿਕ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ। ਉਸ ਕੋਲ ਲੀਜ਼ ਅਧੀਨ ਰਕਬਾ ਜਾਂ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਉਹ ਇਲਾਕਾ ਜਿਸ ਦੀ ਕੀਮਤ ਉਸ ਨੂੰ ਦੇਣ ਯੋਗ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਕੇ 10,000 ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰੈਸ ਨੋਟਾਂ ਅਤੇ ਮੈਮੋਰੈਂਡਮ ਦੇ ਕਾਰਨ ਉਸ ਨੂੰ ਇਸ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਉਸਨੇ ਮੌਜੂਦਾ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਹੈ।

ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕਈ ਹੋਰ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ 'ਤੇ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਜਾਂ ਡਿਸਪਲੇਸਡ ਪਰਸਨਜ਼ (ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਅਤੇ ਮੁੜ ਵਸੋਬਾ) ਨਿਯਮ, 1955, ਜਿਸ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਨਿਯਮ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਵਿੱਚ ਨਿਕਾਸੀ ਦੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਈ ਤਬਾਦਲੇ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਵਿਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਵਿੱਚ ਸ਼ਹਿਰੀ ਵਾਹਿਯੋਗ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ, ਇਸ ਲਈ, ਨਿਯਮ 87 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਨਤਕ ਨਿਲਾਮੀ ਦੁਆਰਾ ਵੇਚੀਆਂ ਜਾਣੀਆਂ ਸਨ, ਪਰ ਕੁਝ ਪਟੇਦਾਰਾਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾਵਾਂ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਕੁਝ ਰਿਆਇਤਾਂ ਦੇਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਪ੍ਰੈਸ ਨੋਟ, ਕਿ 15 ਅਕਤੂਬਰ, 1958 ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪ੍ਰੈਸ ਨੋਟ ਨੂੰ ਚੀਫ਼ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ 27 ਨਵੰਬਰ, 1958 ਦੇ ਆਪਣੇ ਮੈਮੋਰੈਂਡਮ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਪ੍ਰੈਸ ਨੋਟ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ, ਪੁਨਰਵਾਸ ਮੰਤਰਾਲੇ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 16 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਯਤ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਕਾਫ਼ੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਨ, ਕਿ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਕੁਝ ਰਿਆਇਤਾਂ ਦੇ ਕੇ ਕੋਈ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਹੋਲਡਿੰਗ ਦੀ ਕੁੱਲ ਕੀਮਤ ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਵੱਧ ਗਈ ਸੀ। 10,000 ਅਤੇ ਇਹ ਪ੍ਰੈਸ ਨੋਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਕਣਯੋਗ ਸੀ, ਕਿ ਮੈਮੋਰੈਂਡਮ ਚੀਫ਼ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯਮ 87 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸੌਂਪੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਆਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਰੱਥ ਸਨ। ਪੰਜਾਬ ਵਿੱਚ ਐਕੁਆਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਸ਼ਹਿਰੀ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨ ਦੇ ਤਰੀਕੇ, ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਪ੍ਰੈਸ ਨੋਟ ਅਤੇ ਹਦਾਇਤਾਂ ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਨ।

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪ੍ਰੈਸ ਨੋਟ ਅਤੇ ਚੀਫ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੈਮੋਰੈਂਡਮ ਦੋਵੇਂ ਮਹਿਜ਼ ਵਿਭਾਗੀ ਜਾਂ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਹਦਾਇਤਾਂ ਹਨ ਅਤੇ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਤਾਕਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਜਾਂ ਇਹਨਾਂ ਪ੍ਰੈਸ ਨੋਟਸ ਅਤੇ ਮੈਮੋਰੈਂਡਮ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਲਏ ਜਾਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 8 ਅਤੇ 40 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਹਿਰੀ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਦੇ ਮਾਲਕ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਇਸ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਨਿਯਮ ਨਹੀਂ ਬਣਾਏ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਜਾੜੇ ਗਏ ਸ਼ਹਿਰੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਦੀਆਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਅਤੇ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਇਸ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਨੂੰ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ, ਪਹਿਲਾਂ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਨਿਯਮ ਬਣਾਏ ਬਿਨਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀਆਂ ਹੋਰ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਬਣਾਏ ਗਏ ਹਨ।

ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਸ਼ਹਿਰੀ ਵਾਹੀਯੋਗ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਦੀ ਨਿਲਾਮੀ ਕਰਨ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਪ੍ਰੈਸ ਨੋਟ ਅਤੇ ਮੈਮੋਰੈਂਡਮ ਕਾਫ਼ੀ ਜਾਇਜ਼ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਧਾਰਾ 16 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਅਧੀਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਐਕਟ ਅਤੇ ਨਿਯਮ 87। ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 8(2) ਅਧੀਨ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ 'ਤੇ ਕੋਈ ਡਿਊਟੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਪਰ ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੀਮਤ 'ਤੇ, ਉਚਿਤ ਅਤੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਨਿਯਮ ਬਣਾਏ ਗਏ ਹਨ। ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਦੇਖਦਾ ਹਾਂ, ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਤਿੰਨ ਸਵਾਲ ਪੈਦਾ ਹੋਣਗੇ: -

(1) ਕੀ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਲਈ ਇਸ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਇਸ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਲਈ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ?

(2) ਜੇਕਰ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਕੀ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਅਜਿਹੇ ਨਿਯਮ ਬਣਾਏ ਹਨ?

ਅਤੇ (3) ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਇਹਨਾਂ ਪ੍ਰੈਸ ਨੋਟਸ ਅਤੇ ਮੈਮੋਰੈਂਡਮ ਦੀ ਕੀ ਕੀਮਤ ਹੈ? ਕੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ?

ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਆਮ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸਾਨੂੰ ਸਿਰਫ ਐਕਟ ਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਅਤੇ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨੀ ਪਵੇਗੀ। ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਮੈਂ ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਸ਼ਹਿਰੀ ਵਾਹੀਯੋਗ ਜ਼ਮੀਨ ਉਹ ਜ਼ਮੀਨ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ, ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ, ਨੇਟੀਫਾਈਡ ਏਰੀਆ ਕਮੇਟੀ, ਟਾਊਨ ਏਰੀਆ, ਸਮਾਲ ਟਾਊਨ ਕਮੇਟੀ ਅਤੇ ਛਾਉਣੀ ਦੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਜ਼ਮੀਨੀ ਮੁੜ ਵਸੋਬੇ ਦੀ ਆਮ ਸਕੀਮ ਸ਼ਹਿਰੀ ਖੇਤੀ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸੰਬੰਧ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵੱਖਰੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਲੀਜ਼ ਜਾਂ ਅਲਾਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਵਿੱਚ ਸਮਾਨ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਸਨ। ਇਸ ਕਿਸਮ ਦੇ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ

ਇੱਕ ਵੱਖਰੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਵੱਖਰੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸ਼੍ਰੀ ਤਰਲੋਕ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਲੈਂਡ ਰੀਸੈਟਲਮੈਂਟ ਮੈਨੂਅਲ, ਪੰਨਾ 100 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ-

"ਦੇਵਾਂ ਡੋਮੀਨੀਅਨਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਹੋਏ ਸਮਝੌਤੇ ਦੁਆਰਾ, ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ 'ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ, ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ, ਨੇਟੀਫਾਈਡ ਏਰੀਆ ਕਮੇਟੀ, ਟਾਊਨ ਏਰੀਆ, ਸਮਾਲ ਟਾਊਨ ਕਮੇਟੀ ਅਤੇ ਛਾਉਣੀ ਦੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸ਼ਾਮਲ ਨਾ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ' ਵਜੋਂ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸੀਮਾਵਾਂ 15 ਅਗਸਤ ਨੂੰ ਖੜ੍ਹੀਆਂ ਸਨ।, 1947 ਸ਼ਹਿਰੀ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਜ਼ਮੀਨ, ਸ਼ਹਿਰੀ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਵਾਂਗ, ਵਿਕਰੀ ਜਾਂ ਵਟਾਂਦਰੇ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ। ਇਸ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਜ਼ਮੀਨੀ ਮੁੜ ਵਸੋਬੇ ਦੀ ਆਮ ਸਕੀਮ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ਼ ਉਹ ਖਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਅਨੁਸਾਰ ਸ਼ਹਿਰੀ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਕਿਸੇ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਛੱਡੇ ਗਏ ਖੇਤਰ ਤੋਂ, ਇਸ ਲਈ, ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਸ਼ਹਿਰੀ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਰੱਖੀ ਗਈ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵੱਖਰੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਕੇਵਲ ਉਸਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਬਕਾਇਆ, ਜਿਸਨੂੰ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਸੰਪਤੀ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਨੂੰ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਮੁੱਲਾਂਕਣ ਅਤੇ ਕੱਟਣ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ। ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਪੈਪਸੂ ਵਿੱਚ ਵਾਹੀਯੋਗ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ।

ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅੰਤਿਕਾ। ਵਿੱਚ, ਕਾਲਮ 10(ਬੀ) ਵਿੱਚ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਫਾਰਮ ਵਿੱਚ "ਸ਼ਹਿਰੀ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਜ਼ਮੀਨਾਂ" ਨੂੰ ਨਿਕਾਸੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਇੱਕ ਵੱਖਰੀ ਅਤੇ ਵੱਖਰੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਜੋਂ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਦੱਸ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇਹ ਨਿਕਾਸੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਇੱਕ ਵੱਖਰੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਸੀ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਾਲੇ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵੱਖਰੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ।

ਐਕਟ ਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਉਪਬੰਧਾਂ 'ਤੇ ਆਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 4 ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਦੇਣ ਲਈ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 8 ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਪੂਲ ਵਿੱਚੋਂ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦੇ ਫਾਰਮ ਅਤੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਧਾਰਾ 14 ਦੇ ਅਧੀਨ ਗਠਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 12 ਦੇ ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਾਰੀਆਂ ਖਾਲੀ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 8 ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਚਲਦੀ ਹੈ: -

(ਉਸ ਦੀ ਪ੍ਰਭੂਤਾ ਨੇ ਫਿਰ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 8, 14(2) ਅਤੇ 40 ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਿਆ ਅਤੇ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ:)

ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 40 ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਨਿਯਮ ਬਣਾਏ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀ (ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਅਤੇ ਮੁੜ ਵਸੋਬਾ) ਨਿਯਮ, 1955 ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਧਿਆਵਾਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਨੋਟ ਕਰਨਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਹਿਰੀ ਖੇਤੀ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਖਾਲੀ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ ਨਿਯਮ ਬਣਾਏ ਗਏ ਹਨ।

ਜੇਕਰ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 8, 14 ਅਤੇ 40 ਨੂੰ ਇਕੱਠੇ ਪੜ੍ਹੀਏ ਤਾਂ ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਰਗਾਂ ਦੇ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ, ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਦੇ ਉਜਾੜੇ ਲਈ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣੇ ਪੈਂਦੇ ਸਨ। ਸੰਪਤੀ. ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸ਼ਹਿਰੀ ਖੇਤੀ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਬਾਕੀ ਸਾਰੀਆਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਲਈ ਨਿਯਮ ਬਣਾਏ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਇੱਕ ਅਚਨਚੇਤ ਭੁੱਲ ਜਾਪਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸੇ ਲਈ ਇਸ ਕਮੀ ਨੂੰ ਭਰਨ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲਿਆ ਹੈ। ਪ੍ਰੈਸ ਨੋਟਸ ਅਤੇ ਮੈਮੋਰੈਂਡਮ ਜੋ ਕਿ ਉਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਕਰਨ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹਨ।

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 8 ਅਤੇ 40 ਵਿਚ 'ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ' ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ 'ਮਸਟ' ਜਾਂ 'ਸ਼ਾਲ' ਵਜੋਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਰਿਲਾਇੰਸ ਨੂੰ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਜੂਲੀਅਸ ਬਨਾਮ ਲਾਰਡ ਬਿਸਪ ਆਫ ਆਕਸਫੋਰਡ (1) ਦੇ ਮਸ਼ਹੂਰ ਕੇਸ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਸਫ਼ਾ 225 'ਤੇ ਲਾਰਡ ਕੇਅਰਨਜ਼ ਨੇ ਦੇਖਿਆ:-

"ਜਿੱਥੇ ਕਿਸੇ ਜਨਤਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਕੋਲ ਉਹਨਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਫਾਇਦੇ ਲਈ ਵਰਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇੱਕ ਸ਼ਕਤੀ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਿਹਨਾਂ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਿਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਉਹਨਾਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਉਹ ਮੰਗ ਕਰਨ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ। ਇਸਦੀ ਵਰਤੋਂ, ਉਸ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਸਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋਵੇਗੀ।

ਪੰਨਾ 244 'ਤੇ ਲਾਰਡ ਬਲੈਕਬਰਨ ਨੇ ਕਿਹਾ: -

"ਜਦੋਂ ਵੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸਮਰੱਥ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਲਾਜ਼ਮੀ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।"

ਉਸਨੇ ਲਫ਼ਮੀ ਚੰਦ ਸੁਚਾਂਤੀ ਬਨਾਮ ਰਾਮ ਪ੍ਰਤਾਪ ਚੌਧਰੀ (1) ਵਿੱਚ ਫੁਲ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਵੀ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ: -

ਜਨਤਕ ਉਪਯੋਗਤਾ ਦੇ ਐਕਟਾਂ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣਾ ਅਤੇ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਕਰਨੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹਨ ਤਾਂ ਜੋ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ 'ਇਹ ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੋਵੇਗਾ' ਵਰਗੇ ਸ਼ਬਦ, ਜੋ ਕਿ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਅਨੁਮਤੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਲਾਜ਼ਮੀ। ਅਨੁਮਤੀ ਵਾਲਾ ਰੂਪ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਨਿਮਰ ਸੰਮੇਲਨ ਹੈ। ਐਕਟ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕਾਰਜਪਾਲਿਕਾ 'ਤੇ ਇੱਕ ਕਰਤੱਵ ਲਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਜਨਤਕ ਸੰਸਥਾ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਏ ਕਰਤੱਵਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰੇਗੀ ਤਾਂ ਜੋ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਨਿਰਾਸ਼ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਮਾਮਲਾ ਬਿਲਕੁਲ ਹੋਰ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਜਨਤਕ ਸੰਸਥਾ ਜਾਂ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਨਿਆਂਇਕ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨਾਲ ਨਿਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਵੀ, ਸੰਸਥਾ ਜਾਂ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਇਸ ਲਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕੋਈ ਵੀ ਅਰਜ਼ੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਜਾਂ ਤਾਂ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੀ ਰਾਹਤ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਕੇ ਜਾਂ ਰੋਕ ਕੇ।"

ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਜੂਲੀਅਸ ਬਨਾਮ ਲਾਰਡ ਬਿਸ਼ਪ ਆਫ ਆਕਸਫੋਰਡ ਦੇ ਕੇਸ 'ਤੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਭ ਲਈ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਸ਼ਕਤੀ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ. ਮੈਂ ਇਸ ਸਪੁਰਦਗੀ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਭ ਲਈ ਨਿਯਮ ਬਣਾਏ ਜਾਣੇ ਹਨ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2 (ਬੀ) ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 8 (2) ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਐਕਟ ਉਹਨਾਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਉਹ ਉਸ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਬੁਲਾਉਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ।

ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਫਿਰ ਨਿਕੋਲਸ ਬਨਾਮ ਬੋਕਰ (1) ਦੇ ਕੇਸ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਆਕਸਫੋਰਡ ਦੇ ਜੂਲੀਅਸ ਬਨਾਮ ਲਾਰਡ ਬਿਸ਼ਪ ਦੇ ਕੇਸ 'ਤੇ ਵੀ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਪੰਨਾ 273 'ਤੇ, ਲੇਪੇਸ, ਐਲ.ਜੇ. ਨੇ ਦੱਸਿਆ: -

“ਹੁਣ ਉਪ-ਧਾਰਾ (4) ਵਿੱਚ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਸ਼ਬਦ ‘may’ ਹੈ, ਅਤੇ ਸ਼ਬਦ ‘may’ ਸਾਰੀਆਂ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ ਤੋਂ ਪਰੇ ਹੈ, ਇਹ ਇੱਕ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ; ਪਰ, ਜੇ ਇਸ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਫਰਜ਼ ਨਾਲ ਜੋੜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਸ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕਰਨ ਲਈ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਇਹ ਲਾਜ਼ਮੀ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਐਕਟ ਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਘੋਖ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੇਰਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਲਈ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਇਸ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਲਈ ਵੀ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ। ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇਹ ਨਿਯਮ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹਨ। ਐਕਟ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਉੱਤੇ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਇੱਕ ਫਰਜ਼ ਲਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਪੂਲ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ। ਇਸ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਇੱਕ ਖਾਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ। ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਭ ਲਈ ਇਹ ਨਿਯਮ ਬਣਾਏ ਜਾਣੇ ਹਨ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਸ਼ਰਤਾਂ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 8 ਅਤੇ 40 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ।

ਸਵਾਲ ਨੰਬਰ 2 ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਇਸ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਲਈ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਨਿਯਮ ਨਹੀਂ ਬਣਾਏ ਗਏ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀਆਂ ਹੋਰ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਲਈ ਬਣਾਏ ਗਏ ਹਨ। ਪਰ ਉਹ ਦਲੀਲ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਵਿਆਖਿਆ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਸਦੀ ਬੇਨਤੀ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਨਿਯਮ ਬਣਾਏ ਗਏ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਲਾਟ ਹੋਣ ਯੋਗ ਸੰਪਤੀ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਇਸਲਈ, ਖਾਤਮੇ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੁਆਰਾ ਨਿਕਾਸੀ ਸੰਪਤੀ ਦਾ ਸੰਤੁਲਨ ਭਾਵ ਦੁਆਰਾ ਵਿਕਰੀਯੋਗ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨਿਯਮ 22 ਅਤੇ 23 ਵੱਲ ਸਾਡਾ ਧਿਆਨ ਖਿੱਚਿਆ ਹੈ ਜੋ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ: -

22. (1) ਐਕਵਾਇਰ ਕੀਤੀ ਨਿਕਾਸੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀਆਂ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਲਾਟ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ, ਅਰਥਾਤ-

(a) ਕਿਸੇ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਜਾਇਦਾਦ ਜਿਸ ਦੀ ਕੀਮਤ ਦਸ ਹਜ਼ਾਰ ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਾ ਹੋਵੇ।

(ਅ) ਕਿਸੇ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਾਲੀ ਕੋਈ ਦੁਕਾਨ, ਜਿਸ ਦੀ ਕੀਮਤ ਦਸ ਹਜ਼ਾਰ ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਾ ਹੋਵੇ।

(c) ਕਿਸੇ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਕਿੱਤੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਉਦਯੋਗਿਕ ਚਿੰਤਾ, ਜਿਸ ਦੀ ਕੀਮਤ ਪੰਜਾਹ ਹਜ਼ਾਰ ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਾ ਹੋਵੇ।

(2) ਗ੍ਰਹਿਣ ਕੀਤੀ ਨਿਕਾਸੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਇਮਾਰਤ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਜਿਸਦੀ ਕੋਈ ਸੁਤੰਤਰ ਪਹੁੰਚ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਅਲਾਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਹੋਰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ।

23. “ਸਾਰੀਆਂ ਐਕਵਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਖਾਲੀ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਜੋ ਨਿਯਮ 22 ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਲਾਟ ਹੋਣ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੇਚੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ।

ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਨਿਯਮ 22 ਅਲਾਟ ਹੋਣ ਯੋਗ ਜਾਇਦਾਦ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਰੀਆਂ ਐਕਵਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਖਾਲੀ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਜੋ ਨਿਯਮ 22 ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਲਾਟ ਹੋਣ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਨਿਯਮ 23 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੇਚੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ। ਮੈਨੂੰ ਡਰ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸ ਸਪੁਰਦਗੀ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਨਿਯਮ 23 ਵਿੱਚ “ਸਾਰੇ ਐਕਵਾਇਰਡ ਨਿਕਾਸੀ ਸੰਪਤੀਆਂ” ਸ਼ਬਦ ਸਿਰਫ ਉਹਨਾਂ ਸੰਪਤੀਆਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਜੋ ਨਿਯਮ 22 ਵਿੱਚ ਗਿਣੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਜੋ ਉਸੇ ਨਿਯਮ ਅਧੀਨ ਅਲਾਟ ਹੋਣ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਭਾਵ ਕੋਈ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਜਾਇਦਾਦ। ਜਿਸ ਦੀ ਕੀਮਤ 10,000 ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੈ, ਕੋਈ ਵੀ ਦੁਕਾਨ ਜਿਸ ਦੀ ਕੀਮਤ 10,000 ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੈ ਅਤੇ ਕੋਈ ਉਦਯੋਗਿਕ ਸਬੰਧਤ ਜਿਸਦਾ ਮੁੱਲ 50,000 ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੈ। ਇਹ ਤਿੰਨ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਨਿਯਮ 23 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੇਚੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ। ਨਿਯਮ 23- ਤੁਰੰਤ ਨਿਯਮ 22 ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠੇ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠੇ ਪੜ੍ਹਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਮੇਰਾ ਵਿਚਾਰ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਬਦ “ਸਾਰੇ ਐਕਵਾਇਰਡ ਨਿਕਾਸੀ ਸੰਪਤੀਆਂ” ਸਾਰੀਆਂ ਕਿਸਮਾਂ ਦੀਆਂ ਨਿਕਾਸੀ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਨੂੰ ਕਵਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ, ਪਰ ਨਿਯਮ 22 ਵਿੱਚ ਦੱਸੀਆਂ ਗਈਆਂ ਤਿੰਨ ਕਿਸਮਾਂ ਦੀਆਂ ਖਾਲੀ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਜੋ ਉਸ ਨਿਯਮ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਲਾਟ ਹੋਣ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹਨਾਂ ਸੰਪਤੀਆਂ ਦਾ ਮੁੱਲ ਨਿਯਮ 22 ਵਿੱਚ ਦੱਸੀਆਂ ਗਈਆਂ ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸੀਮਾਵਾਂ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਹੈ। ਇਹ ਸ਼ਬਦਾਂ ਤੋਂ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ “ਜੋ ਨਿਯਮ 23 ਵਿੱਚ ਨਿਯਮ 22” ਅਧੀਨ ਅਲਾਟ ਹੋਣ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹਨ ਜੋ ਉਸੇ ਨਿਯਮ ਵਿੱਚ “ਸਾਰੇ ਐਕਵਾਇਰਡ ਨਿਕਾਸੀ ਸੰਪਤੀਆਂ” ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਤੁਰੰਤ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਜਵਾਬਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਮੰਨ ਲਿਆ ਜਾਵੇ ਕਿ ਅਲਾਟ ਹੋਣ ਯੋਗ ਨਿਕਾਸੀ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਨਿਯਮ 22 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਸਾਰੀਆਂ ਨਿਯਮ 23 ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਕਣਯੋਗ ਹਨ, ਤਾਂ ਪੇਂਡੂ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵਾਹੀਯੋਗ ਜ਼ਮੀਨਾਂ, ਬਾਗਾਂ ਅਤੇ ਬਾਗਾਂ, ਪੇਂਡੂ ਘਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ. ਅਤੇ ਦੁਕਾਨਾਂ ਵੀ ਵਿਕਣਯੋਗ ਬਣ ਜਾਣਗੀਆਂ, ਜੋ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਨਿਯਮ 44 ਦੁਆਰਾ ਪੇਂਡੂ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਘਰ ਅਤੇ ਦੁਕਾਨਾਂ ਨੂੰ ਅਲਾਟ ਕਰਨ ਯੋਗ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਨਿਯਮ 49 ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਨਿਯਮ 70 (2) ਦੇ

ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪੇਂਡੂ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵਾਹੀਯੋਗ ਜ਼ਮੀਨ ਵੀ ਅਲਾਟ ਕਰਨ ਯੋਗ ਹੈ ਅਤੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਨਾ ਕੀਤੇ ਬਾਗਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਅਲਾਟ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਵਿਆਖਿਆ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਕਾਸੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀਆਂ ਕਈ ਹੋਰ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਬਣਾਏ ਗਏ ਹੋਰ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਟਕਰਾਅ ਵਿੱਚ ਆਵੇਗੀ। ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਲਈ, ਨਿਯਮ 23 ਸ਼ਹਿਰੀ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਜ਼ਮੀਨ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਰਿਲਾਇੰਸ ਨੂੰ ਫਿਰ ਸਿੱਖਿਅਕ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯਮ 95(5) ਦੇ ਦੂਜੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ 'ਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਡਰ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਨਿਯਮ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ ਕੋਈ ਸਹਾਇਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸ਼ਹਿਰੀ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਦੇ ਮਾਲਕਾਂ ਨੂੰ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸ਼ਹਿਰੀ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਪੁਨਰਵਾਸ ਗ੍ਰਾਂਟ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਬਿਨੈਕਾਰ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀ (ਦਾਅਵੇ) ਐਕਟ ਨੰਬਰ 44 ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਰ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਦਾਅਵੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਸੀ। 1950

ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਲਈ, ਸ਼ਹਿਰੀ ਵਾਹੀਯੋਗ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਦੇ ਕਾਬਜ਼ਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦੇਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਕੋਈ ਨਿਯਮ ਨਹੀਂ ਬਣਾਏ ਗਏ ਹਨ। ਨਿਕਾਸੀ ਸੰਪਤੀ ਦੀ ਇਸ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ ਕੋਈ ਉਪਬੰਧ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਪੂਲ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੈ।

ਸਵਾਲ ਨੰਬਰ 3 ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਪ੍ਰੈਸ ਨੋਟਸ ਅਤੇ ਮੈਮੋਰੈਂਡਮ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਤਾਕਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਉਹ ਸਿਰਫ਼ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਹਨ ਜੋ ਐਕਟ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਕਾਰਤ ਹਨ। ਇਸਦੇ ਤਹਿਤ ਨਿਯਮ ਬਣਾਏ ਗਏ ਹਨ।

ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਮੰਨ ਚੁੱਕਾ ਹਾਂ ਕਿ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਇਸ ਵਰਗ ਦੇ ਉਜਾੜੇ ਲਈ ਵੱਖਰੇ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣੇ ਪਏ ਸਨ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਨਿਯਮ ਬਣਾਏ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ਹਿਰੀ ਵਾਹੀਯੋਗ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਨੂੰ ਵੇਚਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਸੈਕਸ਼ਨ 40(3) ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਸਾਰੇ ਨਿਯਮ ਸੰਸਦ ਦੇ ਦੋਵਾਂ ਸਦਨਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਤੀਹ ਦਿਨਾਂ ਤੋਂ ਘੱਟ ਸਮੇਂ ਲਈ ਰੱਖੇ ਜਾਣਗੇ, ਜਿੰਨੀ ਜਲਦੀ ਸੰਭਵ ਹੋ ਸਕੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਣਾਏ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਸੇਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਣਗੇ ਜੋ ਸੰਸਦ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਤੀਹ ਦਿਨ ਦੀ ਮਿਆਦ ਕਿਹਾ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਨਿਯਮ ਸੰਸਦ ਦੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹਨ। ਪ੍ਰੈਸ ਨੋਟ ਅਤੇ ਮੈਮੋਰੈਂਡਮ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੀ ਪੜਤਾਲ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਸਨ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਉਹ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਥਾਂ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਦੇ।

ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਪ੍ਰੈਸ ਨੋਟ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਇਹ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸ ਵਰਗ ਦੇ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਹੁਣ ਉਹ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਬਦਲ ਵਜੋਂ ਵਰਤਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ, ਜੋ

ਕਿ ਉਹ ਕਾਨੂੰਨ ਤਹਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ। ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਜਾਂ ਵਿਭਾਗੀ ਹਦਾਇਤਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਵਿਧਾਨਕ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਐਕਟ ਜਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਘੇਰੇ ਨੂੰ ਓਵਰਰਾਈਡ ਜਾਂ ਘਟਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਜਾਂ ਵਧਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ।

ਰਿਲਾਇੰਸ ਨੂੰ ਫਿਰ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 16(1) ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 87 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ 'ਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਕ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਲੋੜੀਂਦੇ ਉਪਾਅ ਕਰਨ ਲਈ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਧਿਕਾਰਤ ਸੀ ਜਾਂ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਪੂਲ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਫਾਇਦੇਮੰਦ।

ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਧਾਰਾ 16 ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 8 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਧਾਰਾ 16 ਸਿਰਫ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਪੂਲ ਦੀ ਹਿਰਾਸਤ, ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਅਤੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਇੱਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਤਮਕ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਪੂਲ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਪਰ ਇਹ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ, ਅਤੇ ਐਕਟ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮ ਧਾਰਾ 8 ਅਤੇ 40 ਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਜਾਣਗੇ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 40(2) (ਸੀ) ਅਤੇ (ਜੇ)। ਇਹ ਪ੍ਰੈੱਸ ਨੋਟ ਜਾਰੀ ਕਰਕੇ ਅਤੇ ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਸੰਬੰਧਤ ਨਿਯਮ ਬਣਾਏ ਬਿਨਾਂ ਇਸ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਲਈ ਇੱਕ ਢੰਗ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 16 ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਦਾ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਜਦੋਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 8(2) ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਫਾਰਮ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਯਮ ਬਣਾਏ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਰਗਾਂ ਦੇ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦੇਣ ਦੇ ਢੰਗ ਤਰੀਕੇ ਬਣਾਏ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ।

ਨਿਯਮ 87 ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਵਿਧੀ ਅਤੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਵੇਚਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਐਕਟ ਅਤੇ ਨਿਯਮ ਕੁਝ ਨਿਕਾਸੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਵੇਚਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਨਿਯਮ 87 ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਇਸਦੀ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਵਿਧੀ ਅਤੇ ਵਿਧੀ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਮੁੱਖ ਬੰਦੋਬਸਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਪ੍ਰੈੱਸ ਨੋਟਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਜਾਂ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਿਰਫ ਉਸਨੂੰ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਪੂਲ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਇਸ ਨਿਯਮ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਢੰਗਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਚੁਣਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਲਈ ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਛਾਪੇ ਗਏ ਪ੍ਰੈੱਸ ਨੋਟ ਅਤੇ ਮੈਮੋਰੈਂਡਮ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ 'ਤੇ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਅਤੇ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਸੰਬੰਧਤ ਨਿਯਮ ਬਣਾਏ ਬਿਨਾਂ ਖਾਲੀ ਹੋਈ ਸਹਿਰੀ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਵੇਚ ਸਕਦੀ।

ਸਾਡਾ ਧਿਆਨ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਬਿਸ਼ਨ ਨਰਾਇਣ, ਜੇ, ਦੁਆਰਾ ਰਾਮ ਨਾਥ ਬਨਾਮ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ, 1960, ਪੀ.ਐਲ.ਆਰ. 53 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵੱਲ ਲੁਆਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਵੀ ਇਹਨਾਂ ਪ੍ਰੈੱਸ ਨੋਟਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਵਿਚਾਰ ਰੱਖਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਮੋਰੈਂਡਮ

ਜੇ ਮੈਂ ਉੱਪਰ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਉਸ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਮੈਂ ਇਹਨਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਵਾਂਗਾ ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਪ੍ਰੈੱਸ ਨੋਟਸ ਅਤੇ ਮੈਮੋਰੈਂਡਮ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕੋਈ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਜਾਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ

ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਤਾਕਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਕੇਸ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਖਰਚਾ ਚੁੱਕਣਾ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਟੇਕ ਚੰਦ, ਜੇ-ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਭਰਾ ਪੰਡਿਤ, ਜੇ ਦੇ ਤਰਕ ਅਤੇ ਸਿੱਟੇ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਹਿਮਤ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੈਂ "ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ 'ਤੇ ਅਰਾਮਦੇਹ ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਦੀ ਕੁਝ ਹੋਰ ਵਿਸਥਾਰ ਨਾਲ ਜਾਂਚ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ। ਡਿਸਪਲੇਸਡ ਪਰਸਨਜ਼ (ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਅਤੇ ਮੁੜ ਵਸੋਬਾ) ਐਕਟ, 1954 ਦੇ ਨੰਬਰ 44 ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 8 ਅਤੇ 40 ਵਿੱਚ ਵਾਪਰਦਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 8(2) ਜੋ ਮੇਰੇ ਭਰਾ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਵਿਸਥਾਰ ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਭੁਗਤਾਨ ਦੇ ਫਾਰਮ ਅਤੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ "ਕੇਂਦਰੀ ਸਰਕਾਰ, ਨਿਯਮਾਂ ਦੁਆਰਾ, ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਸਾਰੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਮਲੇ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ: -

(a) ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀਆਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ;

(b)*

(c) * *

(d)*

ਧਾਰਾ 40 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ 1 ਜੋ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ, ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ: -

"ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ, ਅਧਿਕਾਰਤ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਯਮ ਬਣਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।" ਉਪ-ਧਾਰਾ 2, ਉਪ-ਧਾਰਾ 1 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਸਾਧਾਰਨਤਾ ਨੂੰ ਬਚਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਉਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਨਿਯਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ: -

(e) "ਉਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪੈਮਾਨੇ, ਜਿਸ ਰੂਪ ਅਤੇ ਢੰਗ ਨਾਲ, ਅਤੇ ਕਿਸਤਾਂ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ, ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ; **

(j) ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਪੂਲ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਸੰਪੱਤੀ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਅਤੇ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਰਕਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕੀਤੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਮੁੱਲ ਦੇ ਸਮਾਯੋਜਨ ਜਾਂ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਕਮਾਈ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦਾ ਤਰੀਕਾ।

ਕਿਉਂਕਿ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਵਿਆਪਕ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ, ਕਾਰਜਪਾਲਿਕਾ ਦੁਆਰਾ ਅਧੀਨ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਸੈਕਸ਼ਨ 40 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ 3 ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਫਾਇਦੇਮੰਦ ਅਤੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਵਿਧਾਨਕ ਨਿਯੰਤਰਣ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਹੈ:-

(3) "ਇਸ ਧਾਰਾ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਸਾਰੇ ਨਿਯਮ ਸੰਸਦ ਦੇ ਦੋਵਾਂ ਸਦਨਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਤੀਹ ਦਿਨਾਂ ਤੋਂ ਘੱਟ ਸਮੇਂ ਲਈ ਰੱਖੇ ਜਾਣਗੇ, ਜਿੰਨੀ ਜਲਦੀ ਸੰਭਵ ਹੋ ਸਕੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਣਾਏ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਸੇਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਣਗੇ ਜੋ ਸੰਸਦ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਮਿਆਦ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਤੀਹ ਦਿਨ।"

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 8(2) ਅਤੇ ਧਾਰਾ 40(2) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਮਾਮਲਿਆਂ ਲਈ ਧਾਰਾ 40(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮ, ਸੰਸਦ ਦੁਆਰਾ ਸੋਧੇ ਜਾਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹਨ; ਅਤੇ ਇਹ ਇਸ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 40 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਸਾਰੇ ਨਿਯਮ ਸੰਸਦ ਦੇ ਦੋਵਾਂ ਸਦਨਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਤੀਹ ਦਿਨਾਂ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਰੱਖਣੇ ਪੈਂਦੇ ਹਨ।

ਵਿਦਵਾਨ ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 8(2) ਅਤੇ 40 ਦੋਵਾਂ ਵਿੱਚ, ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ "ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਇਸ ਨੂੰ ਅਨੁਮਤੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਮਝਿਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਇੱਕ ਲਾਜ਼ਮੀ ਅਰਥ ਵਿੱਚ; ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਉਹ ਦਲੀਲ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਰਕਾਰ ਲਈ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣਾ ਜਾਂ ਨਾ ਬਣਾਉਣਾ ਵਿਕਲਪਿਕ ਹੈ। ਉਹ ਅੱਗੇ ਜਾ ਕੇ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਨਿਯਮ ਨਹੀਂ ਬਣਾਏ ਗਏ ਹਨ, ਉੱਥੇ ਪ੍ਰੈਸ ਨੋਟਸ ਰਾਹੀਂ ਐਕਟ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਸਰਕਾਰ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ।

ਇਸ ਦਲੀਲ ਦਾ ਜਦੋਂ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਬਦ "ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ" , ਜੇਕਰ ਵਿਵੇਕਸ਼ੀਲ ਹੈ, ਤਾਂ "ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ" ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਸਰਕਾਰ ਕੋਈ ਨਿਯਮ ਨਹੀਂ ਬਣਾ ਸਕਦੀ, ਜੇ ਉਹ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰੈਸ ਨੋਟਸ ਦੁਆਰਾ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਤਰਕ ਜਦੋਂ ਸਿਲੇਜਿਸਟਿਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਅਸਧਾਰਨ ਅਤੇ ਅਚਾਨਕ ਨਤੀਜੇ ਨਿਕਲਦੇ ਹਨ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ, ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਕੇ ਵਿਧਾਨਪਾਲਿਕਾ ਕਾਰਜਪਾਲਿਕਾ ਨੂੰ ਦੱਸ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਕਿ ਇਹ ਨਿਯਮ ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ ਬਣਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਪ੍ਰੈਸ ਨੋਟਸ ਰਾਹੀਂ ਇਹ ਐਕਟ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਪਸੰਦ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਲਾਗੂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ; ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਪ੍ਰੈਸ ਨੋਟਸ ਨੂੰ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੀ ਪੜਤਾਲ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ ਦੀ ਇਹ ਵਿਆਖਿਆ ਸਿੱਖੀ, ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ ਚੱਕਰ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੈ। ਮਿਸਟਰ ਸੀਕਰੀ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਕਪਾਹ ਐਲ.ਜੇ ਦੇ ਕੁਝ ਨਿਰੀਖਣ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਸੁਣਾਏ: ਬੇਕਰ, ਨਿਕੋਲਸ ਬਨਾਮ ਬੇਕਰ (1): -

"ਮੈਨੂੰ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ ਗਲਤਫਹਿਮੀ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੁਝ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ "ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ" ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ "ਲਾਜ਼ਮੀ"। ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਕਦੇ ਵੀ "ਲਾਜ਼ਮੀ" ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਭਾਸ਼ਾ ਇਸਦਾ ਅਰਥ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਦੀ ਹੈ; ਪਰ ਇਹ ਇੱਕ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਇਹ ਇੱਕ ਸਵਾਲ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਹੜੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਜੱਜ ਕੋਲ "ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ" ਸ਼ਬਦ ਦੁਆਰਾ ਉਸਨੂੰ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਇਹ ਉਸਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨਾ ਉਸਦਾ ਫਰਜ਼ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 125, ਉਪ ਧਾਰਾ 4 ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਲਈ ਜੱਜ ਦੀ ਡਿਊਟੀ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ; *****".

ਉਪਰੋਕਤ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਲੇਪ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਅਤੇ ਸੰਦਰਭ ਦੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਣਦੇਖੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਵਰਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਜੋ ਕੁਝ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਹ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਦੀਵਾਲੀਆਪਨ ਐਕਟ, 1883, ਸੈਕਸ਼ਨ 125, ਉਪ-ਧਾਰਾ 4 ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸ਼ਕਤੀ, ਚੈਂਸਰੀ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਤੋਂ ਦੀਵਾਲੀਆਪਨ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇੱਕ ਦੀਵਾਲੀਆ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਲਈ, ਇੱਕ ਅਖ਼ਤਿਆਰੀ ਹੈ। ਸ਼ਕਤੀ, ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਜਿਸਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਲਈ ਜੱਜ ਪਾਬੰਦ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਵੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀਵਾਲੀਆ ਦਿਖਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਇੱਕ ਗਲਤੀ ਹੈ, ਕਿ ਕਾਟਨ L.J., ਜਿਸਦਾ ਇਰਾਦਾ ਸੀ, ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਲਾਜ਼ਮੀ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਕਾਟਨ ਐਲ.ਜੇ. ਦੇ ਪੰਨਾ 268 ਅਤੇ 271 'ਤੇ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਤੋਂ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ। ਵਕੀਲ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਦੇ ਦੌਰਾਨ, ਉਸਨੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ, "ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਭਾਸ਼ਾ ਦੀ ਗਲਤੀ ਹੈ ਕਿ "ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ" ਦਾ ਮਤਲਬ "ਲਾਜ਼ਮੀ" ਜਾਂ "ਸ਼ੱਲ" ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਵੇਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।" (ਵੀਡੀਓ ਪੰਨਾ 268) ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਦੌਰਾਨ, ਕਾਟਨ ਐਲਜੇ ਨੇ ਕਿਹਾ: "ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, "ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ" ਸ਼ਬਦ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਅਭਿਆਸ ਲਈ ਇੱਕ ਵਿਵੇਕ ਹੈ, ਅਤੇ ਇੱਥੇ ਇਹ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸੀ। ਉਸ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨਾ ਜੱਜ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਹੈ।" ਇਹੀ ਵਿਚਾਰ ਲੇਪੇਸ, ਐਲ.ਜੇ. ਦੁਆਰਾ ਪੰਨਾ 273 'ਤੇ ਹੇਠਲੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ: -

"ਹੁਣ ਉਪ-ਸੈਕਸ਼ਨ 4 ਵਿੱਚ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਸ਼ਬਦ "ਮਈ" ਹੈ, ਅਤੇ ਸ਼ਬਦ "ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ" ਸਾਰੀਆਂ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ ਤੋਂ ਪਰੇ ਹੈ, ਇਹ ਇੱਕ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ; ਪਰ ਜੇ ਇਸ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਡਿਊਟੀ ਦੇ ਨਾਲ ਜੋੜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਹ ਸ਼ਕਤੀ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਵਰਤਣ ਲਈ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਇਹ ਲਾਜ਼ਮੀ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਫਰਜ਼ ਨਹੀਂ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ, ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸ਼ਕਤੀ ਅਖ਼ਤਿਆਰੀ ਹੈ।"

ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲਾ, ਮੇਰੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ, ਵਿਦਵਾਨ ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਵਧਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਬਦ "ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ" ਅਕਸਰ ਕਿਸੇ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਸਿਰਫ਼ ਫੈਕਲਟੀ ਜਾਂ ਸ਼ਕਤੀ। "ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਸਿਰਫ਼ ਆਗਿਆ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਵੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਰੈਕਸ ਬਨਾਮ ਬਾਰਲੋ (1), 2 ਸਾਲਕੋਲਡ 609, 1693 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ: -

"ਕਿਉਂਕਿ ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਰਾਜ ਨਿਆਂ ਜਾਂ ਜਨਤਕ ਭਲੇ ਲਈ ਕਿਸੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਸ਼ਬਦ "ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ" ਸ਼ਬਦ "ਸ਼ੱਲ" ਦੇ ਸਮਾਨ ਹੈ; ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ 23H6, ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਸੈਰਿਫ਼ ਜ਼ਮਾਨਤ ਲੈ ਸਕਦਾ ਹੈ; ਇਸ ਦਾ ਮਤਲਬ, ਉਹ ਕਰੇਗਾ; ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਹੈ।"

ਰੈਗ ਵਿੱਚ, ਬਨਾਮ ਟਿਥ ਕਮਿਸ਼ਨਰ (2), ਕੋਲਰਿਜ ਜੇ, ਨੇ ਕਿਹਾ: -

"ਸ਼ਬਦ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਸਿਰਫ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ; ਪਰ ਇਹ ਅਕਸਰ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਧੁਰੀ ਬਣ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਨਤਕ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਕੇਵਲ ਡਾਇਰੈਕਟਰੀ, ਅਨੁਮਤੀ, ਜਾਂ ਸਮਰੱਥ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਲਾਜ਼ਮੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਕੰਮ ਜਨਤਕ ਲਾਭ ਜਾਂ ਜਨਤਕ ਨਿਆਂ ਦੀ ਤਰੱਕੀ ਲਈ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ।

ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜੂਲੀਅਸ ਬਨਾਮ ਲਾਰਡ ਬਿਸ਼ਪ ਆਫ ਆਕਸਫੋਰਡ (3) ਵਿੱਚ ਲਾਰਡ ਬਲੈਕਬਰਨ ਨੇ ਕਿਹਾ: -

"ਜਦੋਂ ਵੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸਮਰੱਥ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਲਾਜ਼ਮੀ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।"

ਉਪਰੋਕਤ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਕੇਅਰਨਜ਼ ਐਲ.ਸੀ. ਨੇ ਪੰਨਾ 225 'ਤੇ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਬਾਅ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ: -

"ਮੇਰੇ ਲਾਰਡਸ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੇਸਾਂ ਦਾ ਮੈਂ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਉਹ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੇ ਜਾਪਦੇ ਹਨ; ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਲਾਭ ਲਈ ਵਰਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇੱਕ ਜਨਤਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਕੋਲ ਇੱਕ ਸ਼ਕਤੀ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਿਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਉਹਨਾਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਉਹ ਬੁਲਾਉਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ। ਇਸਦੀ ਵਰਤੋਂ, ਉਸ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਸਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋਵੇਗੀ।

ਮੈਕਡੋਗਲ ਬਨਾਮ ਪੈਟਰਸਨ (1) ਦਾ ਕੇਸ, ਇਸ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਲਈ ਇੱਕ ਅਥਾਰਟੀ ਹੈ, ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਕਨੂੰਨ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਿਆਂਇਕ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਅਧਿਕਾਰਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਲਈ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕੇਸ ਉੱਠਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨਾ। , ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਅਭਿਆਸ ਨੂੰ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੀ ਧਿਰ ਦੁਆਰਾ, ਅਤੇ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕਾਉਂਟੀ-ਕੋਰਟ ਐਕਸਟੈਂਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੇ 13ਵੇਂ ਸੈਕਸ਼ਨ ਵਿੱਚ "ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸਵਾਲ, ਜੋ ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ, ਕੁਝ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਚੈਂਬਰਾਂ ਵਿੱਚ ਜੱਜ ਨਿਯਮ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਮੁਦਈ ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਕਰੇਗਾ। ਜੇਰਵਿਸ, ਸੀ.ਜੇ., ਪੰਨਾ 679 'ਤੇ, ਨੇ ਕਿਹਾ: -

"ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਹੈ, ਕਿ ਸ਼ਬਦ "ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ" ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿਵੇਕ ਦੇਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ, ਪਰ ਅਦਾਲਤ ਅਤੇ ਜੱਜਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ; ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਜੱਜ ਦੇ ਵਿਵੇਕ 'ਤੇ ਨਹੀਂ, ਬਲਕਿ ਉਸ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕੇਸ ਦੇ ਸਬੂਤ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਤੋਂ ਅਜਿਹੀ ਸ਼ਕਤੀ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਪਰ, ਜੇ ਇਹ ਸ਼ੱਕੀ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਬਦ "ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ" ਕਿਸ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਉਸਾਰੀ ਦੇ ਨਿਯਮ ਦੁਆਰਾ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਅਸੀਂ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਕੀ ਵਿਵੇਕ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਹ ਮੰਨਣ ਤੋਂ ਬੇਹੂਦਾ ਜਾਂ ਘਿਣਾਉਣਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਸੋਧ ਸਕਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਉਸ ਨਤੀਜੇ ਤੋਂ ਬਚਿਆ ਜਾ ਸਕੇ।

ਇਹਨਾਂ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਤੋਂ ਜੇ ਅੱਗੇ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਆਮ ਨਿਯਮ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸ਼ਬਦ "ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ" ਵਿਵੇਕ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਅਤੇ ਕਾਰਜਸ਼ੀਲ ਹੈ ਅਤੇ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਸ਼ਬਦ "ਸ਼ੱਲ" ਦੇ ਸੰਜੋਗ ਵਿੱਚ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਫਰਜ਼ ਲਗਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਕੇਸ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਸ਼ਬਦ "ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ" , "ਸ਼ੱਲ" , "ਮਸਟ" ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦੇ ਬਦਲੇ ਵਰਤੇ ਜਾਣ। ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਕਿ ਕੀ ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਕਿਸੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰੀ ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ ਜਾਂ ਲਾਜ਼ਮੀ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ, ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਚੁਕਵੇਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਇਹ ਮਜਬੂਰੀ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਨਿਯਤ ਇਰਾਦਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇੱਕ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਬਣਾਈ ਗਈ ਹੈ, ਸ਼ਬਦ "ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ" ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਸ ਨੂੰ ਮਜਬੂਰੀ ਜਾਂ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੇਣ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਰੋਕੇਗੀ। ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, "ਸ਼ੱਲ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿਕਲਪਿਕ ਜਾਂ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਆਮ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ "ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ" , ਯੋਗ ਜਾਂ ਵਿਵੇਕਸ਼ੀਲ ਹੈ ਅਤੇ "ਸ਼ੱਲ" ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ, ਅਰਥ ਲਚਕੀਲੇ ਅਤੇ ਅਵਿਵਹਾਰਕ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਹਾਇਕ ਕ੍ਰਿਆਵਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ "may" ਅਤੇ "shall" ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਅੰਤਮ ਨਿਯਮ ਵਿਧਾਨਿਕ ਇਰਾਦੇ ਦੀ ਖੋਜ ਕਰਨਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ "ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ" ਅਤੇ "ਸ਼ੱਲ" ਵਿਵੇਕ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਦਾ ਨਿਰਣਾਇਕ ਨਹੀਂ ਹੈ। "ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ" ਅਤੇ "ਸ਼ੱਲ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਿਯੰਤਰਣ ਜਾਂ ਨਿਰਧਾਰਨ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ ਵਿਧਾਨਿਕ ਇਰਾਦੇ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਅਦਾਲਤਾਂ ਅੱਗੇ ਵਿਸ਼ੇ-ਵਸਤੂ, ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਉਦੇਸ਼, ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਇਰਾਦੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ, ਜੋ ਕਿ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਮਹੱਤਵ ਵਾਲਾ ਹੈ, ਨਾਲ ਹੀ ਵਰਤੇ ਗਏ ਅਸਲ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਵੀ। ਸੈਕਸ਼ਨ 8 ਅਤੇ 40 ਵਿੱਚ ਜਿਸ ਅਰਥ ਵਿੱਚ "ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਉਹ ਹੈ ਐਕਟ ਦੇ ਆਮ ਅਤੇ ਗਣਿਤ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ।

ਸਰਕਾਰ ਲਈ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਪ੍ਰੈਸ ਨੋਟਸ ਰਾਹੀਂ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਦਲੀਲ 'ਤੇ ਕਿ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣਾ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਅਖ਼ਤਿਆਰੀ ਜਾਂ ਵਿਕਲਪਿਕ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਕੋਈ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਉਦੇਸ਼ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 40 ਦੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ 3 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਸੁਪਰਵਾਈਜ਼ਰੀ ਨਿਯੰਤਰਣ ਨੂੰ ਭਰਮਪੂਰਣ ਬਣਾਉਣਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਤਰਕਹੀਣਤਾ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਿਸ ਨਾਲ, ਇਹ ਬੁਨਿਆਦੀ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਓਵਰ-- ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਸਧਾਰਨ ਢੰਗ ਦੁਆਰਾ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਇੱਕ ਉਦੇਸ਼ਪੂਰਨ ਵਿਪਰੀਤਤਾ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਨਾਲ ਬੇਵਕੂਫ਼ੀ ਵਿੱਚ ਕਮੀ ਆਵੇਗੀ।

ਸੰਦਰਭ ਤੋਂ ਇਕੱਤਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਇਰਾਦਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਵੀ ਇਸ ਨੇ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀਆਂ ਕਈ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਨੂੰ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਦਾ ਢੰਗ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ ਹੈ ਜਾਂ ਐਕਟ ਦੇ ਆਮ ਅਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨਾਲ ਹੋਰ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਵਧ ਸਕਦਾ। ਉਪਰੋਕਤ ਉਪਬੰਧਾਂ ਵਿੱਚ "ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਭਾਵੇਂ ਫੈਕਲਟੀਟਿਵ ਹੋਵੇ, ਫਿਰ ਵੀ, ਸਰਕਾਰ ਲਈ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣਾ ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ

ਅਨੁਸਾਰ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣਾ, ਅਤੇ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਅਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਨੂੰ ਨਾ ਛੱਡਣਾ, ਇਸ ਨੂੰ ਲਾਜ਼ਮੀ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਪ੍ਰੈੱਸ ਨੋਟਸ ਰਾਹੀਂ ਉਪਬੰਧ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਧਾਰਾ 40 ਦੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ 3 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਬਾਈ-ਪਾਸ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਲਈ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸੰਸਦ ਦੇ ਦੋਵਾਂ ਸਦਨਾਂ ਦੀ ਵਿਧਾਨਿਕ ਜਾਂਚ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਸੰਬੰਧਿਤ ਉਪਬੰਧ ਦਾ ਸਪਸ਼ਟ ਇਰਾਦਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਸਰਕਾਰ ਵਿਧਾਨਿਕ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੁਝ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਉਚਿਤ ਨਿਯਮ ਬਣਾ ਕੇ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਵਿਧਾਨਿਕ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਯਮ ਬਣਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਨਿਯਮਾਂ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਨਹੀਂ।

ਮੁੜ ਵਿੱਚ: ਨੇਥ ਬਨਾਮ ਬ੍ਰੈਕਨ ਰੇਲਵੇ ਕੰਪਨੀ (1), ਜਦੋਂ "ਇਹ ਕਨੂੰਨੀ ਹੋਵੇਗਾ" ਸਮੀਕਰਨ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਸਦਾ ਅਰਥ ਹੈ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ, "ਕਿ ਇਹ ਹੋਰ ਕਰਨਾ ਗੈਰ-ਕਨੂੰਨੀ ਹੋਵੇਗਾ"। ਤਤਕਾਲ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਐਕਟ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਜਾਂ ਨਾ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਮਹਿਜ਼ ਵਿਵੇਕ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਪਰ ਇਸਨੇ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਘੜਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਉਪਬੰਧਾਂ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਅਤੇ ਪੂਰਨ ਤੌਰ 'ਤੇ ਡਿਊਟੀ ਲਗਾਈ ਸੀ। ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਰੱਖੇ ਜਾਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਉਸਾਰੀ ਦੇ ਉਤਸੁਕ ਨਤੀਜੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਣਗੇ। ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਜਿਸ ਲਈ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਫਿਰ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸੰਸਦ ਦੇ ਦੋਵਾਂ ਸਦਨਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖਣ ਲਈ, ਇਹ ਉਸਾਰੀ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਇਹਨਾਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਤੋਂ ਬਚਣ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਵੇਗੀ। ਐਕਟ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦਾ ਇਹ ਇਰਾਦਾ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰੈੱਸ ਨੋਟਸ ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।

ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਕਨੂੰਨ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਬਣਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਵਿਧਾਨਿਕ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਬਚਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਕਨੂੰਨਾਂ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿਧਾਨ ਮੰਡਲ ਦੇ ਇਰਾਦਿਆਂ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਰੱਖਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਕਨੂੰਨ ਦੇ ਅਸਲ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਖੋਜਣ ਅਤੇ ਫਿਰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਜੇ ਇਹ ਸੰਭਵ ਹੋਵੇ, ਤਾਂ ਸੰਸਦ ਦੇ ਕਿਸੇ ਐਕਟ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਮਝਦਾਰ ਅਰਥ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕੇ ਅਤੇ ਅਸਪਸ਼ਟਤਾ ਦੇ ਸਾਰੇ ਜੋਖਮ ਤੋਂ ਬਚਿਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਕਨੂੰਨ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਿਆਖਿਆਵਾਂ ਵੱਲ ਝੁਕਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਅਰਥ ਚੁਣਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਵਿਧਾਨ ਮੰਡਲ ਦੇ ਇਰਾਦਿਆਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੋਵੇ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਿਲਚਰ, ਜੋ ਦੁਆਰਾ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ: ਹੈਰੀ ਗਿਲਿਗਨ (ਡੀਡ) ਦੇ ਮਾਲ ਵਿੱਚ. (1):-

"ਜੇਕਰ ਇਹ ਆਖਰੀ ਸ਼ਬਦ ਅਸਪਸ਼ਟ ਹਨ, ਤਾਂ ਇਹ ਸਹੀ ਹੈ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੇ ਪੂਰੇ ਉਦੇਸ਼ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸੰਭਾਵੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਸਪਸ਼ਟ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਅਜਿਹੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜੋ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਇਰਾਦਿਆਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨਗੇ, ਜੇਕਰ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।"

ਇਹ ਸੰਸਦ ਦੀ ਨਿਰਸੰਦੇਹ ਇਰਾਦਾ ਸੀ ਕਿ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਬਣਾਏ ਨਿਯਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਕਲਪਿਕ ਜਾਂ ਅਖਤਿਆਰੀ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ "ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਕੇ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੀ ਸਪਸ਼ਟ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਵਿਅਰਥ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ

ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਸਪਸ਼ਟ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਵਰਤੀ ਗਈ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਮੂਲੀ ਅਯੋਗਤਾ ਜਾਂ ਅਸਪਸ਼ਟਤਾ ਨਾਲ ਹਰਾਇਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਉਸ ਉਸਾਰੀ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜੋ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਹਰਾਉਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਪੂਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਸਿਧਾਂਤ ut res magis valeat quam pereat (ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਨਾਲੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੋਣਾ ਬਿਹਤਰ ਹੈ) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ। ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਸੰਭਵ ਹੋਵੇ, ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਅਧੀਨ ਬਣਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੇ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਵਿਆਖਿਆ ਜਿਸਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਅਸਲ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਨਾਕਾਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਤਰਕਸੰਗਤ ਦੀ ਸਹੂਲਤ ਲਈ ਇੱਕ ਬੇਵਕੂਫੀ ਵਾਲੇ ਯੰਤਰ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕੇ।

ਸ਼ਹਿਰੀ ਵਾਹੀਯੋਗ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਦੇ ਮਾਲਕ ਉਜਾੜੇ ਹੋਏ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਵੱਖਰੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਪ੍ਰੈਸ ਨੋਟ ਵੀ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਵਰਗ ਲਈ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ। ਮੈਂ ਵਿਦਵਾਨ ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ ਦੀ ਇਸ ਦਲੀਲ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹਾਂ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਉਪਬੰਧ, ਐਕਟ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇਵਾਂ ਵਿੱਚ, ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਇਸ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਕਿ ਧਾਰਾ 16 ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਉਪਾਅ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਮਝਦੀ ਹੈ, ਜਾਂ, ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਪੂਲ ਦੀ ਹਿਰਾਸਤ, ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਅਤੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਮੁਨਾਸਬ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸਦੀ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕੇ। ਇੰਨੇ ਵਿਆਪਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਮਝਿਆ ਜਾਵੇ ਕਿ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 16 ਦੀ ਆੜ ਵਿੱਚ, ਸਰਕਾਰ ਸੈਕਸ਼ਨ 8 ਜਾਂ ਧਾਰਾ 40 ਨੂੰ ਅਣਡਿੱਠਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਜਾਂ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ। ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਭਰਾ ਪੰਡਿਤ, ਜੋ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਪੁੱਛੇ ਗਏ ਦੂਜੇ ਸਵਾਲ ਦੇ ਜਵਾਬ ਨਾਲ ਵੀ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ, ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਨਿਯਮ, ਜਿਸਦਾ ਹਵਾਲਾ ਵਿਦਵਾਨ ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਸ਼ਹਿਰੀ ਵਾਹੀਯੋਗ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਦੇ ਕਾਬਜ਼ਕਾਰਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਅਤੇ, ਇਸ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੀ ਨਿਕਾਸੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਧਾਰਕਾਂ ਲਈ ਕੋਈ ਵਿਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਹ ਵੀ ਸਹਿਮਤੀ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹਨ, ਪ੍ਰੈਸ ਨੋਟਸ ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਹਦਾਇਤਾਂ ਵਿਧਾਨਕ ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਬਦਲ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਤਾਕਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਵੀ ਪਾਬੰਦ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਪ੍ਰੈਸ ਨੋਟਸ ਜਾਂ ਮੈਮੋਰੈਂਡਮ ਦੁਆਰਾ ਜਿਸਦਾ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਆਰਡਰ ਦੀ ਗਾਹਕੀ ਲੈਂਦਾ ਹਾਂ।

ਬੀ.ਆਰ.ਟੀ

ਅਨੁਵਾਦਕ: ਸਤਨਾਮ ਸਿੰਘ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ-ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ

ਅਧਿਕਾਰਿਤ ਮੰਤਵ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ।